

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від 18.07.2017 № 5882/0/20-17
на № _____ від _____

Енергодарська міська рада Запорізької області

вул. Курчатова, 11, м. Енергодар,
Запорізька область, 71502

Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Енергодарської міської ради Запорізької області «Про встановлення ставок податку на майно, в частині податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки, у м. Енергодарі на 2018 рік» (далі – Проект рішення) та документи, що надані до нього листом Виконавчого комітету Енергодарської міської ради Запорізької області від 07.06.2017 № 01-01-29/2284, та повідомляє наступне.

За результатами проведеного аналізу Проекту рішення, експертного висновку депутатської комісії з питань економічного розвитку, бюджету, фінансів, розвитку підприємництва та регуляторної політики Енергодарської міської ради щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу до Проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено, що Проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення його у відповідність до діючого законодавства, зокрема з наступних причин.

Проектом рішення передбачається встановити ставки податку на майно, в частині податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки, у м. Енергодарі на 2018 рік.

Підпунктом 1.1.1 підпункту 1.1 пункту 1 Проекту рішення передбачається встановити ставки податку для об'єктів житлового фонду, а також садові та дачні будинки що перебувають у власності фізичних осіб 0,5 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного року, за винятком квартир загальна площа, яких не перевищує

Державна регуляторна служба України
ВИХ №5882/0/20-17 від 18.07.2017

120 кв.м., будинків (житлових, садових та дачних) загальна площа, яких не перевищує 250 кв.м., різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток становить загальна площа, яких не перевищує 370, для яких встановлюється нульова ставка податку.

Підпунктом 1.1.2 підпункту 1.1 пункту 1 Проекту рішення передбачається встановити ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості що перебувають у власності фізичних зокрема для гаражів, якщо вони не використовуються у господарській діяльності для отримання доходу – 0 відсотка згідно з додатком 1.1 передбачається встановити 0 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного року. Разом з тим, 0 ставка податку встановлюється, для будівель - різних типів об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, якщо вони не використовуються у господарській діяльності для отримання доходу (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Таким чином, передбачається звільнити фізичних та юридичних осіб від сплати податку за вищезазначені об'єкти житлової та нежитлової нерухомості.

Підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно Податкового кодексу України (далі – ПКУ) (пункт 7.4 статті 7 ПКУ).

Підпунктом 266.4.2. пункту 266.4. статті 266 ПКУ встановлено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються залежно від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Отже, встановлення пільг зі сплати податку (звільнення від сплати податку) для фізичних осіб - власників об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, залежно від використання такого майна в комерційній або господарській діяльності, ПКУ не передбачено.

Однак, підпунктом 266.4.3. пункту 266.4. статті 266 ПКУ визначено, що пільги з податку, передбачені підпунктами 266.4.1 та 266.4.2 цього пункту, для фізичних осіб не застосовуються до:

об'єкта/об'єктів оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі, встановленої підпунктом 266.4.1 цього пункту;

об'єкта/об'єктів оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Враховуючи вищезазначене, на підставі вимог статей 7, 30 ПКУ, пропонуємо передбачити запропоновані пільги окремим пунктом «Пільги із сплати податку» з дотриманням вимог пункту 266.4 статті 266 ПКУ та з обов'язковим визначенням порядку їх застосування. При цьому, положення щодо встановлення ставки податку в розмірі 0 відсотків, виключити з Проекту рішення.

Одночасно звертаємо вашу увагу, що не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів (підпункт 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

Пунктом 3 Проекту рішення визначено, що об'єкт, база оподаткування, податковий період, порядок обчислення суми податку, обчислення суми податку у разі зміни власника об'єкта оподаткування, строки та порядок сплати податку, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку визначаються згідно із статтею 266 Податкового кодексу України.

Разом з тим, відповідно до пункту 12.3 статті 12 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів у порядку, визначеному ПКУ.

В свою чергу, вимогами підпункту 12.3.2 цього пункту встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 Кодексу з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

Отже, пропонуємо визначити в Проекті рішення всі обов'язкові елементи податку, визначені статтею 7 ПКУ або зробити посилання на конкретні статті (пункти) ПКУ, якими ці елементи вже встановлені.

Пунктом 5 Проекту рішення пропонується визнати такими, що втратили чинність рішення Енергодарської міської ради від 03.07.2015 № 103

«Про встановлення ставок податку на майно, в частині податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки, у м. Енергодарі», та від 29.01.2016 № 11 «Про встановлення ставок податку на майно, в частині податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки, у м. Енергодарі на 2016 рік».

Відповідно до пункту 294.1 статті 294 Податкового кодексу України податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої та другої груп є календарний рік.

Враховуючи наведену вище норму ПКУ, пропонуємо пункт 4 Проекту рішення виключити.

Одночасно зазначаємо, що аналіз регуляторного впливу до Проекту рішення (далі - АРВ) не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі - Методика).

Зокрема, в АРВ не визначено проблем з урахуванням особливостей громади, які пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, їх важливість та причини виникнення. Відповідно до вимог пункту 4 Методики при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, зазначаються причини виникнення проблеми; обґрунтування неможливості її розв'язання – за допомогою ринкових механізмів або чинних регуляторних актів; суб'єкти, на яких проблема справляє негативний вплив.

Розробником в АРВ не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблема має найбільший негативний вплив, що не відповідає принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі III АРВ при визначенні оцінки впливу для держави, громади та суб'єктів господарювання кожної альтернативи, розробником наведено лише текстові описи окремих наслідків впровадження Проекту рішення, не наведено жодних цифрових показників, що не дає можливості оцінити досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів з найменшими можливими витратами необхідних ресурсів для суб'єктів господарювання, громади та держави. Разом з тим, не наведено жодних даних в таблиці рейтингу результативності щодо різниці між сумою вигод, що виникатимуть внаслідок дії регуляторного акта, та сумою витрат на виконання вимог регулювання, згідно якого можна було б дійти висновку про доцільність прийняття даного регуляторного акта.

Зазначене вище доводить, що розробником належним чином не проаналізовано очікувані результати від запровадження даного регуляторного акта, що не дозволяє в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає

проблемі, що потребує врегулювання, а також наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Отже, у розділі IV АРВ не доведено вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей, та об'єктивно не оцінено, наскільки обраний спосіб буде ефективним для вирішення проблем.

Крім того, при обґрунтуванні запропонованого строку дії регуляторних актів в розділі VI АРВ, що строк дії регуляторного акта необмежений, що не узгоджується з вимогами Бюджетного та Податкового кодексів України.

Підпунктом 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 Кодексу встановлено, що рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

Виходячи із норм пункту 5 статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України бюджетний період для всіх бюджетників, що складають бюджетну систему України (однією із складових якої є бюджети місцевого самоврядування), становить один календарний рік, що починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року.

Таким чином, враховуючи норми Бюджетного та Податкового кодексів України, органи місцевого самоврядування мають щорічно переглядати розміри ставок місцевих податків та зборів, що справляються в установленому Кодексом порядку, а відповідні ставки будуть діяти лише протягом року на який прийняті.

Отже, строк дії регуляторного акта становить один рік.

У розділі АРВ «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» зазначено, що повторне відстеження результативності планується здійснити через рік після набрання чинності актом.

Враховуючи, що термін дії рішення повинен складати один рік, відповідно до вимог статті 10 Закону, повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Також, в АРВ відсутнє будь-яке обґрунтування запропонованих розмірів ставок податку, зокрема, не наведено алгоритм визначення їх розмірів, а також порівняльного аналізу діючих ставок та ставок, що передбачається затвердити проектом рішення.

Крім цього, враховуючи вимоги статті 12 ПКУ, якою задекларовано, що місцеві податки та збори встановлюються лише на один бюджетний рік, витрати суб'єктів малого підприємництва повинні розраховуватися лише на перший рік дії регулювання без врахування витрат за наступні роки та з терміном за 5 років.

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою аналізу регуляторного впливу до Проекту рішення, зокрема з відсутністю у ньому усієї необхідної інформації та розрахунків, розробником не доведена відповідність проекту рішення принципу збалансованості - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, принципу ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також принципу адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

З урахуванням викладеного вище, Державна регуляторна служба України пропонує привести проект рішення Енергодарської міської ради «Про встановлення ставок податку на майно, в частині податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки, у м. Енергодарі на 2018 рік» у відповідність до чинного законодавства з урахуванням вищезазначених зауважень та пропозицій, а АРВ - у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої Постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методики проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України в установленому законодавством порядку.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

В.П. Загородній